

JORD- OCH SKOGSBRUKSUTSKOTTETS BETÄNKANDE 29/2010 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om Finlands skogscentral

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 23 november 2010 en proposition med förslag till lag om Finlands skogscentral (RP 260/2010 rd) till jord- och skogsbruksutskottet för beredning.

Utlåtande

I enlighet med riksdagens beslut har grundlagsutskottet lämnat utlåtande i ärendet. Utlåtandet (GrUU 53/2010 rd) återges efter betänkandet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- förstråd Marja Hilska-Aaltonen, regeringsråd Vilppu Talvitie, äldre regeringssekreterare Maija Kaukonen och äldre regeringssekreterare Kirsi Taipale, jord- och skogsbruksministeriet
- lagstiftningsråd Sten Palmgren, justitieministeriet
- datasystemchef Jarmo Leskinen, Forststyrelsen
- direktör Ritva Toivonen, Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio
- forstchef Juha Hakkarainen, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
- ordförande Johannes Leppänen, Mellersta Finlands skogscentral

- direktör Anna Rakemaa, Sydöstra Finlands skogscentral
- myndighetschef Janne Uitamo, Sydvästra Finlands skogscentral
- direktör Niilo Piisilä, Norra Österbottens skogscentral
- utredningschef Ari Ahonen, Konkurrensverket
- direktör Anders Portin, Skogsindustrin rf
- verkställande direktör Matti Peltola, Koneyrittäjien liitto ry
- ombudsman Tapio Hankala, Forstmästareförbundet rf
- arbetsmarknadsombud Päivi Majasalmi, Offentliga och privata sektorns funktionärsförbund
- organisationschef Ilpo Puputti, METO - Skogsbranschens Experter rf
- ombudsman Pauli Sibokov, Riitala samfälliga skog.

Dessutom har skriftligt utlåtande lämnats av

- miljöministeriet
- Lantmäteriverket
- Skogsforskningsinstitutet
- Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC
- Förbundet för den offentliga sektorn och välfärdsområdena JHL rf.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår en lag om Finlands skogscentral. Lagen innehåller bestämmelser om uppgifterna för Finlands skogscentral, som är en landstäckande organisation, och om de administrativa helheter som gäller den. Avsikten är att ge Finlands skogscentral en stark strategisk position i främjandet av skogligt inriktad näringsverksamhet. Skogsförvaltningen ska effektiviseras och förenklas och näringsverksamheten inom branschen i landets olika delar garanteras tjänster som är så bra och enhetliga som möjligt. Enligt förslaget ska den affärsverksamhet som de nuvarande skogscentralerna bedriver åtskiljas tydligt under en övergångsperiod från skötseln av de offentliga förvaltningsuppgifterna vid Finlands skogscentral.

De nuvarande regionala skogscentralerna föreslås bilda en enda utvecklings- och verkställighetsorganisation som täcker hela landet. En del av uppgifterna som Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio tar hand om överförs till Finlands skogscentral. Finlands skogscentral ska vara underställd jord- och skogsbruksministeriet och omfattas av dess direkta resultatorienterade styrning och resursstyrning. Vid Finlands skogscentral ska det enligt förslaget finnas dels en enhet

för offentliga tjänster som består av en centralenhet och en regionenheter, dels en affärsverksamhetsenhet.

Fusioneringen av de nuvarande skogscentralerna till en enda landsomfattande aktör gör det möjligt att effektivisera verksamhetsprocesserna, förbättra deras kvalitet och utnyttja resurserna ändamålsenligt över de nuvarande förvaltningsgränserna. På så sätt uppfylls också förvaltningens produktivitetsmål.

Finlands skogscentral är en organisation som inte ingår i statsförvaltningen utan utgör s.k. indirekt statsförvaltning, alldeles som de nuvarande skogscentralerna och Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio. Finlands skogscentrals enhet för offentliga tjänster bemyndigas utöva också offentlig makt i ärenden som gäller enskildas rättigheter eller skyldigheter.

Finlands skogscentrals enhet för offentliga tjänster och regionenheter ska alltså ha hand om uppgifter som gäller skogsbruket i den utsträckning sådana har anförtratts de nuvarande skogscentralerna i den övriga lagstiftningen.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 januari 2012.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmän motivering

Allmänt

Skogsbruksmarken uppgår i Finland till 26,3 miljoner hektar och täcker därmed 86 procent av landets yta. Av skogsbruksmarken ägs 52 procent av enskilda skogsägare, 35 procent av staten, 8 procent av företag och 5 procent av kommuner, församlingar och andra samfund.

Från 1920-talet framåt har aktörer som räknas till den s.k. indirekta statsförvaltningen fått överta uppgifter som handlar om att främja och övervaka det privata skogsbruket. De nuvarande 13 skogscentralerna är landsskapsbaserade,

medan Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio (nedan utvecklingscentralen) bedriver rikstäckande verksamhet. De här aktörerna bildar tillsammans den organisation som i dagsläget ska främja och utöva tillsyn över skogsbruket. Deras verksamhet grundar sig på lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (1474/1995, nedan den gällande skogscentrallagen). Verksamheten finansieras till övervägande del genom ett årligt anslag i statsbudgeten. Skogscentralerna och utvecklingscentralen arbetar för en hållbar skötsel och användning av skogarna, för att bevara skogarnas mångfald och för att främja skogsbruket. Skogscentralerna har även anförtratts vissa myndighetsuppgifter.

I den nuvarande skogscentralagens 1 a § finns bestämmelser om skogscentralernas offentliga förvaltningsuppgifter. Uppgifterna är indelade i två grupper i paragrafen: uppgifter som inte innefattar utövning av offentlig makt (främjande uppgifter) och uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt (myndighetsuppgifter). Skogscentralerna och utvecklingscentralen iakttar de centrala allmänna förvaltningsrättsliga författningarna när de har hand om offentliga förvaltningsuppgifter. Utvecklingscentralen har inte några myndighetsuppgifter.

Skogscentralerna och utvecklingscentralen bedriver också kundfinansierad affärsverksamhet. Till skogscentralernas viktigaste kundfinansierade tjänster hör att utarbeta lägenhetsspecifika skogsplaner och bedömningar utifrån informationen om skogstillgångarna och att planera och genomföra skogsförbättringsarbeten som utförs med statligt finansieringsstöd. Utvecklingscentralens affärsverksamhet innefattar bl.a. sakkunnigtjänster för skogsbruket, publikationsverksamhet, utbildning och auditering samt produktion av skogsträdsfrön.

Enligt propositionsmotiven uppgick intäkterna från skogscentralernas kundfinansierade affärsverksamhet till ca 40,6 miljoner euro 2009. Skogscentralerna utförde grundlig förbättring av drygt 1 500 kilometer skogsväg, byggde 188 kilometer ny skogsväg och utförde istandsättningsdikning på ett område om ca 44 000 hektar. De upprättade också ca 9 300 lägenhetsspecifika skogsplaner för ett sammantaget område om 550 000 hektar. Utvecklingscentralen lade ner 30 årsverken på affärsverksamhet, som inbringade i runt tal 4,5 miljoner euro. År 2009 uppgick personalnumerären till 1 081 och antalet årsverken till 993 vid skogscentralerna. Vid utvecklingscentralen var antalet årsverken 91, av vilka 61 hänförde sig till statsunderstödd verksamhet och 30 till affärsverksamhet. Med tanke på statens produktivetsprogram uppställs i statsbudgeten produktivetsmål för både skogscentralerna och utvecklingscentralen. I 2010 års budget var målet att öka arbetets produktivitet så mycket att personalbehovet minskar med 21 årsverken.

Enligt en inventering som gjorts av landets skogar möjliggör skogstillväxten en större virkesanvändning än för närvarande. Den årliga tillväxten ligger kring 100 miljoner kubikmeter. Under de senaste åren har avverkningen av gagnvirke bara varit ungefär 75 procent av vad en hållbar avverkning hade medgett. Det är möjligt att årligen avverka 72 miljoner kubikmeter gagnvirke utan att virkesproduktionens hållbarhet äventyras. Det är främst i privatägda skogar som mer virke kan tas ut. Behovet av skogsvårdsåtgärder är betydligt större än det konkreta skogsvårdsarbete som utförts, och behovet ökar ytterligare om inhemskt virke börjar användas i större utsträckning. Dessutom förekommer det stora regionala variationer när det gäller skogsförnyringens kvalitet och förnyringsmetoderna.

Med tanke på de klimat- och energipolitiska målen och självförsörjningen av energi är det viktigt att produktionen av förnybar energi ökas, understryker utskottet. Dessutom kan skogarnas förmåga att fungera som kolsänkor förbättras genom lämplig vård vid rätt tidpunkt och genom förnyring. Att öka användningen av skogsflis i värmeanläggningar och utveckla cellulosafabrikernas bioförädlingskoncept förefaller vara de mest lovande metoderna att få användningen av träbaserad energi att öka. I och med att skogsflisen vinner terräng behövs det mer resurser för virkesupphandlingskedjan och en effektivare kedja överlag.

Observeras bör också att skogarna är den primära livsmiljön för mer en tredjedel av landets utrotningshotade arter. Därför måste vi värna om skogarnas mångfald. Särskilt viktigt är det hantera ekonomiskogar med hänsyn till mångfaldsaspekten.

Behovet av ändringar

Bland faktorer med de största konsekvenserna för skogscentralerna och utvecklingscentralen nämner propositionen reformen av statens regionförvaltning, den ökade produktiviteten inom förvaltningen, de möjligheter som den nya tekniken öppnar när det gäller rådgivning och kontakter med förvaltningen samt behovet att främja

konkurrensen på marknaden för skogsnära tjänster.

Såväl det nationella skogsprogrammet 2015 som slutrapporten från arbetsgruppen för skogsindustrins och skogssektorns verksamhetsbetingelser (Statsrådets kanslis publikationsserie 19/2008) föreslår en större konkurrens inom skogssektorn. Jämlika konkurrensmöjligheter för skogscentralerna och andra aktörer som bedriver samma slags affärsverksamhet var en av de frågor som togs upp när förutsättningarna för att öka konkurrensen dryftades.

Som det redan konstaterats måste rådgivningen till skogsägarna bli effektivare och skogsvården förbättras för att de allmänna skogspolitiska målen ska nås. Det är bl.a. viktigt att skogsägarna är ajour med avverkningsmöjligheterna och behovet av skogsvård. För det krävs bättre tillgång till aktuella uppgifter om skogstillgångarna och e-tjänster att anlita. Nya kontaktsystem och en gemensam databas gör det möjligt att smidigt tillhandahålla enhetliga tjänster i hela landet.

För att de organisationer som har hand om offentliga förvaltningsuppgifter i anknytning till skogsbruket ska kunna styras bättre och vara produktiva är det viktigt att utveckla ny teknik och se över servicestrukturerna, påpekar utskottet med hänvisning till propositionsmotiven. Likaså måste tilldelningen av resurser och resultatstyrningen vara enkel och välfungerande och organisationen vara förnuftig. För att förenkla och effektivisera den organisation bestående av de nuvarande skogscentralerna och utvecklingscentren som har till uppgift att främja och utöva tillsyn över det privata skogsbruket föreslår regeringen att det grundas en landstäckande skogscentral. Målet är framför allt att ge Finlands skogscentral en stark strategisk roll när det gäller att främja de skogsbaserade näringarna och förbättra verksamhetsprocesserna.

Utskottet framhåller att reformen också bör leda till en tydligare verksamhet och konkurrensneutralitet. Det är angeläget att utifrån ett medborgar- och kundorienterat synsätt göra verksamheten effektivare och resultatrikare med iakttagande av principen om god förvaltning.

Den som handhar offentliga förvaltningsuppgifter ska följa lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999, nedan offentlighetslagen) och vara opartisk. Därför måste skogscentralens offentliga förvaltningsuppgifter tydligt skiljas åt från dess affärsverksamhet. Uppsplittningen sker enligt propositionen i ekonomiskt, personellt och funktionellt hänseende. Också de befogenheter och det ansvar som hänför sig till affärsverksamheten ska skiljas åt. Utskottet vill understryka att den åtskilda affärsverksamheten inte i något avseende får äventyra skogscentralens opartiskhet och oavhängighet. Affärsverksamheten innebär att bjuda ut kommersiella tjänster till skogsägarna.

Det är i högsta grad angeläget att konkurrensneutraliteten garanterar lika villkor för alla marknadsaktörer. De nuvarande skogscentralerna har tack vare lagstiftningen något bättre möjligheter att planera och inrikta marknadsföringen av sina kundfinansierade tjänster, eftersom de har tillgång till heltäckande uppgifter om skogsägarna och deras skogstillgångar. Genom att de offentliga förvaltningsuppgifterna och den kundfinansierade affärsverksamheten skiljs åt tydligare blir det lättare att konkurrera på marknaden för skogsnära tjänster. När den påbörjade totalreformen av skogslagstiftningen fortsätter bör bl.a. frågan om skogsvårdsföreningarnas ställning på marknaden diskuteras för att trygga konkurrensneutraliteten på marknaden för skogsnära tjänster.

När de nuvarande 13 skogscentralerna fusioneras till en rikstäckande aktör kan de knappare resurserna användas effektivare och mer rationellt. Detta blir möjligt när Finlands skogscentral inför gemensamma processer och enhetliga lösningar för hela landet. Det är angeläget att förvaltningens resurser avsätts för att betjäna skogsägarna och att uppgifter och samarbete sköts flexibelt över de nuvarande skogscentralens gränserna. Också samarbetet med närings-, trafik- och miljöcentralerna (nedan NMT-centralerna) och landskapsförbunden måste intensifieras. Det öppnar för en integrering av skogsförvaltningen i övrig förvaltning när dessa aktörer sitter med i skogscentralens regiondelegationer

och skogscentralens regiondirektörer deltar i NTM-centralernas ledningsgrupper.

Den föreslagna organisationen

Enligt propositionen ska skogscentralen vara en utvecklings- och verkställighetsorganisation för det privata skogsbruket som täcker in hela landet. Denna helhet, som i huvudsak finansieras av staten (enheten för offentliga tjänster) består av en centralenhet och flera regionenheter och har till uppgift att sköta offentliga förvaltningsuppgifter. Affärsverksamheten, som är åtskild från dessa funktioner, utgör en fristående enhet (affärsverksamhetsenheten).

Det är viktigt, menar utskottet, att affärsverksamheten skiljs åt i funktionellt hänseende när Finlands skogscentral inleder sin verksamhet den 1 januari 2012. Det betyder att affärsverksamheten skiljs åt organisatoriskt från skogscentralen i övrigt. Ledningen av verksamheten — direktören i spetsen för enheten för offentliga tjänster och affärsverksamhetsdirektören i spetsen för affärsverksamheten — och resurserna för stödtjänster och skötsel av andra affärsverksamhetsuppgifter och offentliga förvaltningsuppgifter måste skiljas åt för att skiljelinjen mellan affärsverksamhetsenheten och enheten för offentliga tjänster ska vara absolut.

På det ekonomiska planet innebär det bl.a. att affärsverksamhetens och den övriga skogscentralens kassaflöde och kapital separeras. För närvarande är de nuvarande skogscentralernas användning av statsunderstöd åtskild från affärsverksamheten. Men det är viktigt att denna separation görs ännu striktare i enlighet med propositionen så att även användningen av stödtjänsteresurser och andra gemensamma resurser inom skogscentralen delas upp explicit mellan enheten för offentliga tjänster och affärsverksamheten. Enligt propositionen ska en särskild balansräkning upprättas för skogscentralens affärsverksamhet, och överlag skärps skyldigheten att hålla tillgångarna isär när det gäller affärsverksamheten respektive den statsunderstödda verksamheten. Ekonomin ska vara åtskild senast den 31 december 2014.

Skogscentralens högsta organ är direktionen (9 medlemmar). Varje regionenhet har en regiondelegation (7 medlemmar). Underställda direktionen finns en direktör som leder enheten för offentliga tjänster och en affärsverksamhetsdirektör som leder affärsverksamhetsenheten. Under sig har direktören för enheten för offentliga tjänster samtliga regiondirektörer som basar för regionenheterna. Utskottet påpekar att det är statsrådet som fattar beslut om regionenheternas antal och om var centralenheten ska placeras. I lagförslaget (8—10 §) anges uppgifterna för centralenheten och regionenheterna och för direktionen och regiondelegationerna separat.

Utskottet noterar att regiondirektörens uppgifter ser radikalt annorlunda ut än de uppgifter som direktörerna för skogscentralerna har i dag. Enligt lagförslaget får regiondirektören inte ha någon som helst anknytning till den affärsverksamhet som skogscentralen eventuellt bedriver inom området, eftersom organiseringen och beslutsfattandet kring affärsverksamheten genomgående sker under skogscentralsdirektionens och affärsverksamhetsdirektörens ledning. Regiondirektören har endast hand om offentliga förvaltningsuppgifter.

Till de frågor som regiondelegationerna ska besluta om hör frågor som gäller det regionala samarbetet, typ godkända regionala skogsprogram och anta riktlinjerna för det strategiska samarbetet med landskapsförbunden och NMT-centralerna.

Utskottet konstaterar att personalen i arbetsavtalsförhållande vid de nuvarande skogscentralerna övergår som gamla arbetstagare till Finlands skogscentral. Det gör också personalen på Tapio. Samtycke av den anställda behövs inte om överföringen sker inom samma pendlingsregion. På överföringen tillämpas bestämmelserna om överlåtelse av rörelse i arbetsavtalslagen. Reformen av skogscentralsorganisationen gäller därmed inte som uppsägningsgrund. Vakanta befattningar kan enligt förslaget tillsättas med personer inom organisationen, utom om de inbegriper utövning av offentlig makt. På den här punkten föreslår utskottet nedan en ändring i lagförslaget.

Från utvecklingscentralen överförs till Finlands skogscentral uppgifter som avses i lagen om Finlands skogscentrals system för skoglig information samt uppgifter som har samband med utvecklandet och upprätthållandet av skogscentralens IT-förvaltning och IT-system. Alla anknytande tillgångar, skulder, avtal och andra förbindelser samt rättigheter och skyldigheter övertas av Finlands skogscentral.

För utvecklingscentralens del förblir den nuvarande skogscentralslagen (1474/1995) i kraft till och med den 31 december 2014 men så att dess uppgift ska vara att fungera som en utvecklings- och sakkunnigorganisation för skogsbruket och tillhandahålla jordbruks- och skogsbruksministeriet och andra instanser tjänster. De verksamhetsblock som inte överförs till skogscentralen ska under övergångsperioden omorganiseras till helstatliga bolag. Enligt propositionsmotiven ska ett bolag upplagt efter mönster från Motiva Oy ta hand om utvecklingscentralens utvecklings- och sakkunnigfunktion. Detta helstatliga bolag ska fungera som en enhet knuten till statens centralförvaltning och producera tjänster för statsförvaltningen.

Sammantaget sett anser utskottet att propositionen är behövlig och motiverad. Utskottet tillstyrker lagförslaget med anmärkningarna ovan och ändringsförslagen nedan.

Detaljmotivering

7 §. Ledandet av skogscentralen. Grundlagsutskottet konstaterar att enligt sista meningen i 2 mom. ansvarar direktören för beredningen av de ärenden som skogscentralens direktion ska behandla, fränsett den från de offentliga förvaltningsuppgifterna avskilda affärsverksamheten, och för verkställandet av direktionens beslut. Av motiven framgår det (s. 28) att direktören inte heller föredrar i direktionen ärenden som har med affärsverksamheten att göra. Dessutom kan ur motiven utläsas att han eller hon inte ens får vara närvarande vid direktionens möten när sådana ärenden avhandlas. Grundlagsutskottet menar att detta är så pass viktigt med hänsyn till oavhängigheten i skötseln av offentliga förvalt-

ningsuppgifter att det behövs grundläggande bestämmelser om det i lagen. Jord- och skogsbruksutskottet föreslår följaktligen ett tillägg i slutet momentet.

Med hänvisning till den förslagna ändringen i 2 mom. föreslår utskottet att även 4 mom. preciseras.

11 §. Skogscentralens personal. Grundlagsutskottet noterar att det i 11 § finns en kortfattad bestämmelse om personalen. Men det som inte sägs, men som framgår av motiven (s. 33), är att personalen juridiskt sett kommer att vara anställd i arbetsavtalsförhållande. För tydlighetens skull bör detta nämnas i lagen, framhåller grundlagsutskottet.

Jord- och skogsbruksutskottet föreslår att bestämmelsen i fråga tas in i ett nytt 1 mom., vilket betyder att propositionens 1 och 2 mom. blir 2 och 3 mom.

15 §. Förfarande vid skötseln av uppgifter samt tjänsteansvar. Enligt 3 mom. gäller skadeståndslagen (412/1974) ersättande av skada som orsakats vid skötseln av skogscentralens uppgifter enligt 8 §.

Eftersom Finlands skogscentral inte är en myndighet, är enbart en hänvisning till skadeståndslagen inte exakt och entydig utan medför tolkningssvårigheter. Särskilt tillämpningen av 3 kap. 4 § i skadeståndslagen kan bli en annan än i dag. Den paragrafen ska utifrån sin lydelse tillämpas på beslut av en statlig eller kommunal myndighet. Om den som lidit skada genom felaktigt beslut av en myndighet utan giltig anledning underlåtit att söka ändring i beslutet, har han eller hon inte enligt paragrafen i fråga rätt till ersättning för skada, som han eller hon genom att söka ändring skulle ha kunnat undvika. Även skadeståndslagens 3 kap. 2 § leder till ny praxis, om inte de bestämmelser som gäller myndigheter ("...om de krav blivit åsidosatta som med hänsyn till verksamhetens art och ändamål skäligen kan ställas på fullgörandet av åtgärden eller uppgiften) tillämpas direkt på skador som skogscentralen åsamkar.

Utskottet föreslår därför att den gamla formuleringen ska få kvarstå för tydlighetens och rätts-säkerhetens skull. Bestämmelsen motsvarar då 5 b § i lagen om skogscentraler och skogsbru-kets utvecklingscentral (1474/1995) som gällt sedan den 1 maj 2007.

18 §. *Revisors tystnadsplikt.* Med hänvisning till grundlagsutskottets utlåtande föreslår jord- och skogsbruksutskottet att paragrafen kompletteras med en hänvisning till revisionslagen (459/2007).

19 §. *Strategisk styrning och styrning av verk-samheten.* Uppdraget att styra skogscentralen anförtros i paragrafen jord- och skogsbruksmi-nisteriet. Enligt 2 mom. får jord- och skogs-bruksministeriet meddela skogscentralen all-männa administrativa anvisningar. Av skäl som framgår av grundlagsutskottets utlåtande före-slår jord- och skogsbruksutskottet att 2 mom. stryks.

27 §. *Bokföring och revision.* Den föreslagna paragrafen gäller bokföring och revision vid skogscentralen. Problemet här är enligt grund-lagsutskottet 1 mom. där det sägs att "i fråga om skogscentralens bokföringsskyldighet, bokfö-ring och bokslut gäller i tillämpliga delar bokfö-ringslagen (1336/1997) och revisionslagen (459/2007)". Med den formuleringen — och även med hänsyn till hur bemyndigandet är for-mulerat — framgår det inte tydligt om det är tänkt att bokföringslagens 24 och 25 § om revi-sors oberoende ställning och revisors jäv och 26 § om revisors tystnadsplikt ska tillämpas på revisorn. Regeringen nämner i motiven (s. 43) ett exempel på när revisorns oberoende kan sät-tas på spel. Eftersom det handlar om något som är av största vikt med avseende på övervakning-en av hur skogscentralen sköter sitt uppdrag, bör grundläggande bestämmelser om revisorns obe-roende tas in i den aktuella lagen eller åtminsto-ne bör det i det föreslagna 1 mom. hänvisas till att bokföringslagen är tillämplig också på skogs-centralens revisor och revisionen där.

Utskottet föreslår en kompletterande hänvis-ning i 1 mom.

33 §. *Utvecklingscentralens direktion.* Under sakkunnigutfrågningen föreslogs det att även fö-retagarna inom skogsbranschen skulle ha en re-presentant i direktionen. Utvecklingscentralens direktion skulle på så vis få en ännu bredare sak-kunskap. Utskottet föreslår att paragrafen änd-ras också av den anledningen att utvecklingscen-tralen kommer att bli mer kundorienterad och Finlands skogscentral kommer att tappa tyngd som kund.

36 §. *Övergångsbestämmelser som gäller perso-nalen.* Övergångsbestämmelser som gäller per-sonalen. Utskottet föreslår att "pendlingsregi-on" i 3 mom. preciseras. Preciseringsen motsva-rar den föreslagna ändringen i jord- och skogs-bruksutskottets betänkande JsUB 23/2010 rd om RP 237/2010 rd.

Enligt en utredning till utskottet ska befatt-ningar vid Finlands skogscentral där offentlig makt kan utövas i skötseln av uppgifterna tillsät-tas i ett förfarande jämförbart med ett offentligt ansökningsförfarande. I propositionen är 3 mom. formulerad så att även befattningar som 1.1.2012—31.12.2014 inbegriper utövning av offentlig makt i regel ska utlysas öppet. Utskot-tet påpekar att Finlands skogscentral på det hela taget kommer att få en mycket erfaren personal. Dessutom har skogscentralerna ordnat regelbun-den fortbildning för den personal som har haft om myndighetsuppgifter. Där har man tagit upp frågor som förvaltningsförfarandet, tillämpning-en av speciallagstiftningen och datasystem. Nu-mera har skogscentralerna också en arbetsmo-dell som inkluderar myndighetsuppgifter och som personalen fått utbildning för. Auditeringar görs regelbundet för att kontrollera att den följs. Utskottet konstaterar att övergångsperiodens ar-rangemang, att befattningarna inte utlyses öp-pet, inte äventyrar opartiskheten och oavhängig-heten i arbetet vid Finlands skogscentral. Dess-utom finns det ingen anledning av särbehandla den personal som övergår till Finlands skogsce-ntral utifrån deras nuvarande uppgifter. Dessut-om kommer man att bli tvungen att omorganise-ra uppgifterna till följd av den minskning av

uppskattningsvis 160 årsverken som statens produktivitetsprogram kräver.

Utskottet föreslår att bestämmelsen ändras så att befattningarna kan tillsättas internt vid Finlands skogscentral under perioden i fråga.

Utskottets förslag till beslut

Riksdagen

godkänner lagförslaget med ändringar (Utskottets ändringsförslag).

Utskottets ändringsförslag

Lag

om Finlands skogscentral

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 och 2 §
(Som i RP)

2 kap.

Skogscentralens uppbyggnad

3—6 §
(Som i RP)

7 §

Ledandet av skogscentralen

(1 mom. som i RP)

Direktören ska leda, övervaka och utveckla verksamheten inom skogscentralens enhet för offentliga tjänster samt ansvara för att resurserna utnyttjas på ett ändamålsenligt sätt inom centralenheten och regionenheterna och för att verksamheten leder till resultat med hänsyn till att målet är att främja skogsbruket. Direktören ansvarar också för beredningen av de ärenden som skogscentralens direktions ska behandla, fränsett den från de offentliga förvaltningsuppgifterna åtskilda affärsverksamheten, och för verkställandet av direktionsens beslut. *Direktören får inte*

närvara vid skogscentralens direktions möten när där föredras, behandlas eller fattas beslut om ärenden som anknyter till skogscentralens affärsverksamhet.

(3 mom. som i RP)

Närmare bestämmelser om direktörens och regiondirektörernas uppgifter samt om *procedurerna för direktionsmöten* utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 kap.

Skogscentralens uppgifter

8—10 §
(Som i RP)

4 kap.

Personal, behörighetsvillkor och tillsättande av befattningar

11 §

Skogscentralens personal

De anställda vid enheten för offentliga tjänster står i arbetsavtalsförhållande. (Nytt 1 mom.)
(2 och 3 mom. som 1 och 2 mom. i RP)

12 och 13 §
(Som i RP)

5 kap.

Befogenheter, ansvar och skyldigheter

14 §
(Som i RP)

15 §

Förfarande vid skötseln av uppgifter samt tjänsteansvar

(1 och 2 mom. som i RP)

I fråga om ersättande av skada som orsakats vid skötseln av skogscentralens uppgifter enligt 8 § gäller *vad som bestäms i skadeståndslagen (412/1974) om offentliga samfunds och tjänstemäns skadeståndsansvar och om ersättande av skador som orsakats vid tjänsteutövning.*

16—17 §
(Som i RP)

18 §

Revisors tystnadsplikt

I fråga om revisors tystnadsplikt gäller *företagsrevisionslagen (459/2007)* det som föreskrivs i 23 och 24 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

6 kap.

Styrning

19 §

Strategisk styrning och styrning av verksamheten

(1 mom. som i RP)
(2 mom. *utesl.*)

20 §
(Som i RP)

7 kap.

Ekonomi och förvaltning

21—26 §
(Som i RP)

27 §

Bokföring och revision

I fråga om skogscentralens bokföringsskyldighet, bokföring och bokslut *samt revisors oberoende ställning och jäv* gäller i tillämpliga delar bokföringslagen (1336/1997) och revisionslagen (*utesl.*). På skogscentralen tillämpas det som i 6 § i lagen om skyldighet att medge insyn i och lämna uppgifter om vissa företags ekonomiska verksamhet (19/2003) föreskrivs om skyldighet att ha separat redovisning.

(2—4 mom. som i RP)

28 §
(Som i RP)

8 kap.

Särskilda bestämmelser

29 och 30 §
(Som i RP)

9 kap.

Ikraftträdande

31 och 32 §
(Som i RP)

33 §

Utvecklingscentralens direktion

Med avvikelse från bestämmelserna i den lag som upphävs om de instanser som är företrädare i

utvecklingscentralens direktion ska det i direktionen till och med den 31 december 2014 finnas sju medlemmar av vilka en företrädare skogscentralen, en företrädare staten, en företrädare skogsägarna, en företrädare skogsindustrin, en företrädare företagen inom skogsbranschen, en företrädare utvecklingscentralens personal och en är förtrogen med organisationsutvecklingsverksamhet.

34 och 35 §
(Som i RP)

36 §

Övergångsbestämmelser som gäller personalen

(1 och 2 mom. som i RP)

Om inte något annat överenskomms ska skogscentralen under en tre år lång övergångsperiod

som börjar den 1 januari 2012 placera en persons uppgift inom samma i 1 kap. 9 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) avsedda pendlingsregion där personen skötte sin uppgift före denna lags ikraftträdande. De uppgifter inom skogscentralen som blir lediga samt nya befattningar eller uppgifter som inrättas i stället för uppgifter som hör till en befattning och förändras väsentligt, kan tillsättas utan ledigförklaring med anställda som överförs, om dessa samtycker till att befattningen tillsätts. *Befattningar enligt 12 § får med undantag för befattningen som direktör eller regiondirektör första gången tillsättas utan att förklaras lediga med personer som överförs, förutsatt att den valde uppfyller behörighetsvillkoren i 12 §.*

37—39 §
(Som i RP)

Helsingfors den 9 februari 2011

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Jari Leppä /cent
vordf. Pertti Hemmilä /saml (delvis)
medl. Lasse Hautala /cent
Hannu Hoskonen /cent
Anne Kalmari /cent
Johanna Karimäki /gröna
Lauri Kähkönen /sd

Esa Lahtela /sd
Pentti Oinonen /saf
Klaus Pentti /cent
Petri Pihlajaniemi /saml
Erkki Pulliainen /gröna
Kari Rajamäki /sd
Pekka Vilkuna /cent.

Sekreterare var

utskottsråd Carl Selenius.